

Cordaskelei

J. H. H. H.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. /2006-R

D E C I Z I A NR.19/CA/2007-R

Ședința publică din data de 31 ianuarie 2007

Președinte :

Judecător :

Judecător :

Grefier :

Pe rol fiind soluționarea recursurilor în contencios administrativ declarate de recurentul reclamant

domiciliat în județul Bihor și recurenta pârâtă DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ, cu sediul în Oradea str. Armatei Române nr.4 în reprezentarea AȚTORITĂȚII NAȚIONALE A VĂMILOR cu sediul în București, str. Matei Millo nr.13, sector 1 Județul Ilfov, în contradictoriu cu intimații pârâți, BIROUL VAMAL ORADEA Șoseaua Borșului nr.43 județul Bihor și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr.2/B, județul Bihor împotriva sentinței nr. din 19.09.2006 pronunțată de Tribunalul Bihor în dosarul nr. /2006, având ca obiect anulare acte de control taxe și impozite.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă reprezentanta Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor- consilier juridic în baza delegației nr. /CA/Fi/31.01.2007, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că, recursul declarat de recurentul este legal timbrat cu suma de RON achitată prin chitanța nr. /11.01.2007 și timbru judiciar în valoare de

RON, iar recursul declarat de DRV este scutit de plata taxelor judiciare de timbru, cauza este la primul termen în recursul, recurentul reclamant a depus la dosar concluzii scrise și traducerea din limba germană a Dovezii de circulație a mărfii Eur 1 nr. după care:

Reprezentanta DGFP Bihor arată că nu are cereri de formulat sau excepții de invocat.

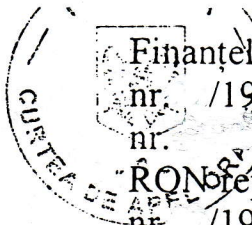
Nefiind cereri sau excepții instanța acordă cuvântul asupra recursurilor.

Reprezentanta DGFP Bihor aderă la recursul declarat de Direcția Regională Vamală Oradea, susținând poziția acesteia, fără cheltuieli de judecată.

CURTEA DE APEL d e l i b e r â n d:

Constată că prin Sentința civilă nr. /CA/19.09.2006, Tribunalul Bihor a admis în parte acțiunea introdusă de reclamantul

în contradictoriu cu pârâții Biroul Vamal Oradea, Direcția Regională Vamală Oradea, Autoritatea Națională a Vămirilor și Direcția Generală a

Finanțelor Publice Bihor și în consecință a anulat în parte decizia nr. /19.04.2006 emisă de DGFP Bihor și dispoziția de urmărire nr. /30.07.2003 emisă de Biroul Vamal Oradea pentru suma de lei RON reprezentând majorări și penalități de întârziere, fiind menținută decizia nr. /19.04.2006 a DGFP Bihor și actul constatator nr. /24.05.2003 emis de Biroul Vamal Oradea pentru suma de lei RON reprezentând taxe vamale, accize și TVA.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că reclamantul a importat din Germania un autoturism pentru care organul vamal din România i-a acordat regim tarifar preferențial în baza certificatului de origine EUR 1 nr. /19.12.2001, prezentat organului vamal la data importului.

Ca urmare a verificării ulterioare a dovezii de origine și a comunicării de către organul vamal german că, certificatul a fost emis incorect, organul vamal român a încheiat actul constatator și dispoziția de urmărire ce fac obiectul litigiului.

Autoritatea vamală germană a comunicat că certificatul EUR 1 nr. a fost eliberat incorect deoarece exportatorul înscris în caseta 1 (Firma din Essen) nu a solicitat eliberarea unui EUR 1 și nici nu a împuternicit legal nici o persoană care să semneze în caseta 12, firma germană a vândut autoturismul în Germania și că, contractul de vânzare-cumpărare este un fals (fila 35), situație în care refuzul de acordare a preferințelor vamale este justificat, conform art. 107 din regulamentul vamal aprobat prin H.G.1114/2001 și art.32 pct.6 din protocolul 4 anexă la Acordul de asociere între România și Comunitățile Europene, întrucât dovada de origine nu îndeplinește cerințele stipulate în Protocol.

Cu privire la majorările de întârziere și penalitățile de întârziere calculate prin dispoziția de urmărire nr. /30.07.2003 s-a reținut că nu sunt datorate, întrucât datoria vamală a luat naștere la data refuzului de acordare a preferințelor tarifare, prin încheierea actului constatator a datoriei vamale, nedovedindu-se culpa reclamantului în obținerea certificatului EUR 1.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs reclamantul solicitând modificarea ei în sensul anulării în totalitate a actelor contestate și Direcția Regională Vamală Oradea, care a solicitat modificarea sentinței în sensul respingerii acțiunii reclamantului ca neîntemeiată.

În motivarea recursului său reclamantul arată că în scopul eliminării oricărei îndoieli privind originea tarifară preferențială de care beneficiază autoturismul din litigiu, la data de 17.08.2006 prin mandatar a solicitat eliberarea unui nou certificat de origine EUR 1 pe motivul că certificatul de origine anterior nu a fost recunoscut de Vama Română din Oradea, fiindu-i eliberat noul certificat EUR 1 nr. din 22.09.2006, care confirmă că autoturismul din litigiu beneficiază de regim tarifar preferențial cu țara noastră.

În drept au fost invocate prevederile art. 304 pct.9, 304¹ și 305 Cod procedură civilă, Legea 141/1997 și HG 1114/2001.

Pârâta Direcția Regională Vamală Oradea în motivarea recursului său arată că actul constatator a fost comunicat reclamantului la 03.06.2003, iar contestația a fost depusă în 28.02.2006 peste termenul de 30 de zile prevăzut de Legea 554/2004.

Referitor la dobânzi, arată că potrivit art.115 alin.2 lit.a Cod procedură fiscală, se calculează începând cu ziua imediat următoare scadenței taxei, în speță acesta fiind momentul înregistrării declarației vamale, datoria vamală născându-se indiferent de existența sau inexistența culpei reclamantului.

În drept au fost invocate prevederile art.304 pct.8 și 9 Cod procedură civilă.

Verificând sentința recurată prin prisma motivelor de recurs invocate de ambii recurenți, se constată că aceasta este temeinică și legală.

Potrivit art.18 alin.1 pct.1 lit.b) din Protocolul privind definirea noțiunii de „ produse originare ” și metodele de cooperare administrativă ratificat prin OUG nr.1/1997 și modificat prin Decizia nr.1/1997 a Consiliului de asociere, „ în condiții excepționale, prin derogare de la prevederile art. 17 paragraful 7, un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 poate fi eliberat după exportul produselor la care se referă, dacă se demonstrează autorităților vamale că a fost eliberat un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, dar nu a fost acceptat la import din motive tehnice ”.

Din verificările făcute de Administrația vamală germană, urmare a celor comunicate, rezultă că în speță nu este vorba de neacceptarea din motive tehnice a certificatului EUR 1 eliberat în 2001, ci pentru că documentele verificate la care face referire în comunicare nu confirmă faptul că autoturismul este originar în sensul Acordului România – U.E. pe de o parte, iar pe de altă parte pentru faptul că exportatorul înscris în caseta 1, care este o firmă germană, nu a solicitat eliberarea unui EUR 1 și nici nu a împuternicit legal nici o persoană care să semneze în caseta 12, ceea ce denotă că nu a fost eliberat în condițiile prevăzute de art. 17 din Protocol, câtă vreme reclamantul nu a combătut cu nici un act doveditor aceste nereguli.

Or, în această situație, dovada de circulație a mărfii EUR 1 nr. eliberată la 22.09.2006 în R.F.G, tradusă și aflată la fila 15 din dosarul de recurs, în care în caseta 1 la exportator figurează reclamantul iar la importator tot el, pe lângă faptul că nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 17 din protocol, importatorul neputând fi și exportator, nici nu putea fi emis, reclamantul neaflându-se în situația prevăzută de art.18 alin.1 pct.1 lit.b) din protocol.

În consecință motivele de recurs invocate de reclamant sunt neîntemeiate, autoritatea vamală procedând în conformitate cu prevederile art.107 din HG 1114/2001 la recuperarea datoriei vamale.

În ce privesc motivele de recurs formulate de pârâta se constată că și acestea sunt neîntemeiate.

Excepția tardivității a fost corect soluționată de instanța de fond, față de data de 24.11.2005 la care au fost comunicate actele contestate, reclamantului și soluționarea contestației de către DGFP pe fond, fără ca pârâta să dovedească contrariul, în calea administrativă de atac.

Referitor la majorări și penalități de întârziere, în mod corect a reținut instanța de fond că acestea nu pot fi datorate decât de la data refuzului de

acordare a preferințelor tarifare, prin încheierea actului constatator a datoriei vamale, dată la care reclamantul a luat cunoștință de obligația sa la plată.

Față de toate aceste considerente în baza art.312 raportat la art.316 Cod procedură civilă instanța urmează a respinge ca nefondate recursurile declarate de reclamant și pârâtă.

Cheltuieli de judecată nu au fost solicitate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

RESPINGE ca nefondate recursurile declarate de domiciliat în

județul Bihor și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ cu sediul în Oradea str. Armatei Române nr.4 în reprezentarea AUTORITĂȚII NAȚIONALE A VĂMILOR cu sediul în București, str. Matei Millo nr.13, sector 1, în contradictoriu cu intimații pârâți BIROUL VAMAL ORADEA Șoseaua Borșului nr.43 județul Bihor și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR cu sediul în Oradea str. D.Cantemir nr.2/B, împotriva sentinței nr. 7/CA din 19.09.2006 pronunțată de Tribunalul Bihor pe care o menține în totul.

— Fără cheltuieli de judecată în recurs.

I R E V O C A B I L Ă.

Pronunțată în ședință publică azi 31.01.2007.

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

red.dec.
jud.fond
în concept la 05.02.2007
Tehn.red.M.L./2 ex.
06.02.2007

